

Pierre Goursat

Parijs

13 maart 1976

Maria is medelijden

Onderricht gegeven aan deelnemers aan de Emmanuel gebedsbijeenkomsten.

Maria is medelijden. Dat is zij werkelijk, omdat de Zoon leed en men zei dat de moeder naast Hem stond en leed. Dat was dus medelijden; ze leed echt «met». Wel, alleen zij kan ons dat leren. Als we al die ongelukkige drugsverslaafden zien, ik heb het niet eens over heroïneverslaafden die dat tot in de hoogste graad zijn, maar de aantallen die gewoon azijn drinken! [Om] deze geest van medelijden te hebben, moet je een doorboord hart hebben. Wij zullen dat niet uit onszelf hebben, we moeten echt aan Maria vragen dat ons hart wordt doorboord, want het is afschuwelijk. Stel dat we vijftien drugsverslaafden redden. Dan gaan we "Halleluja" zingen, het is prachtig! Dan denk je aan de honderdduizenden elders. Nou, die anderen zijn ook onze broers! Dus je moet echt dat [doorboorde] hart hebben dat de hele tijd tegen de Heer zegt: «Maar red de wereld!» En als we echt die zielen vol medelijden hebben met een doorboord hart dat de Heer ons zal geven, dan zullen we op dat moment effectief beginnen te worden. De pastoor van Ars zei: «Het is niet omdat we met mensen gaan praten, dat we ze hebben getroost, dat het van enig nut is, zolang we niet voor hen hebben geleden». Hij wist ervan, hij bekeerde mensen, maar hij wist wat het kost [...].

Het is echt wezenlijk. Alleen, zoals we al eerder zeiden, het is tegelijkertijd vreugdevol, het is het verschil met het jansanisme. Als je mensen ziet die «zo'n lang gezicht» trekken en die tegen je zeggen: «Ik ben in de droogte», zeg ik tegen mezelf: «Mijn vriend, je droogte komt omdat je een droog hart hebt, maar het is helemaal niet de droogte van de Heer, want anders zou je een en al glimlach zijn». Zoals Thérèse van het Kind Jezus toen ze in de nacht [was]. Dus we zijn hier om gelukkig te zijn. En om blij te zijn, moet je met z'n drieën of vieren samen zijn, elkaars lasten dragend, zo «is het juk zacht en de last licht» (Mt 11:30). Dus, net als Sint Jan, zal ik altijd hetzelfde herhalen: «Bemint elkaar!» En dan komt alles goed [...].

Er is echt een genade van Emmanuel. Het is waarlijk deze genade van Emmanuel, van Hem die geboren wordt in die kribbe, zo klein, zo nederig; Hij vraagt ons om onszelf van alles te ontdoen, om echt in deze armoede te zijn. Dat is wat Hij van ons vraagt. En [...] als we in alle opzichten arm zijn, zullen we alleen rijk zijn in Hem, en dan zullen we alles hebben. Alle grote mystici zeggen het, maar juist de Heer helpt ons door de genade die hij aan Emmanuel geeft, aan onze gemeenschap, aan ons vandaag om het samen te kunnen realiseren, als we trouw zijn. Alleen is het onmogelijk in deze wereld. Deze wereld is zo hard dat we worden meegesleept in een stortvloed. Daar hebben we echt een klein eiland in het midden van deze stortvloed waar we erin slagen om ons samen te vinden [...]. Geen woord kan het laten verstaan. Alleen de Heer kan dat laten verstaan.. En als we dat echt begrepen hebben, wordt alles aan ons teruggegeven, want [Emmanuel] is geen beweging, het is geen organisatie, het is puur iets diep geestelijks. Het komt echt met de Geest en de Geest zal ons dan bevestigen in de roeping om naar een bepaalde broer te gaan, naar een bepaalde organisatie... Tot nu toe wilden we dingen voor Jezus doen, nu vraagt Hij ons gewoon te gehoorzamen en te doen wat Hij ons zegt, om te luisteren. En deze genade van luisteren kunnen we hebben in deze genade van de Emmanuel, samen [...].

Over de hele wereld is de Heer aan het werk, de Heilige Geest komt. Het is een Pinksterwind die waait. Wel, Parijs is een bijzonder blootgestelde stad; je weet heel goed dat als Parijs valt, steeds rotter wordt, een heel deel van de wereld die kant op zal gaan. Als Parijs ontwaakt, doet dat een heel deel van de wereld ontwaken. Dus de duivel jaagt Parijs op en daarom bidden een groot aantal groepen in de provincies, en vooral de meest contemplatieve in de Vernieuwing, voor ons zonder dat we het weten, ze bidden elke dag voor Emmanuel. Omdat we in gevecht zijn [...]. Dat is de reden waarom we bij elkaar moeten komen, zelfs met een heel klein aantal, zelfs tien mensen, maar tien die echt erin geloven. Versta je Dus maak je geen zorgen, bid gewoon tot de Heer: als Hij je in deze zin verlicht, dan is dat heel goed; als hij je niet verlicht, maakt het niet uit, hij zal anderen nemen. Hij heeft de hele wereld om om te vormen [...].

Jullie zien ook de ziekenhuizen, het is afschuwelijk, al die mensen die alleen sterven in de ziekenhuizen. [In Frankrijk] is er een wet die het priesters praktisch verbiedt om zieken officieel te bezoeken. Als een zieke de sacramenten wil ontvangen, moet hij schrijven dat hij de sacramenten wil ontvangen. Jullie zien goed dat, wanneer iemand stervende is, hij het zich in de regel niet bewust is en bovendien is er dikwijls de huiver! Dus het is aan ons leken om hun in de ziekenhuizen te gaan bezoeken.

Pierre Goursat
en zijn broers en zussen

www.pierregoursat.com